

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням 55 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України „Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні“

м. К и ї в
16 вересня 2014 року
№ 79-у/2014

Справа № 2-70/2014

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бауліна Юрія Васильовича – головуючого,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мельника Миколи Івановича,
Саса Сергія Володимировича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шишкіна Віктора Івановича – доповідача,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним поданням 55 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України „Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні“ від 27 березня 2014 року № 1166–VII з наступними змінами (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 20–21, ст. 745).

Заслухавши суддю-доповідача Шишкіна В. І. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Суб'єкт права на конституційне подання – 55 народних депутатів України – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати таким, що не відповідає статті 22 Конституції України (є неконституційним), Закон України „Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні“ від 27 березня 2014 року № 1166–VII (далі – Закон) у зв'язку з порушенням процедури його розгляду та ухвалення, яка встановлена статтею 83 Конституції України.

Свою позицію народні депутати України мотивують тим, що урядовий законопроект про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні від 27 березня 2014 року (реєстр. № 4576) на розгляд Верховної Ради України внесено 27 березня 2014 року. Того ж дня цей законопроект було включено до порядку денного четвертої сесії Верховної Ради України сьомого скликання та прийнято в цілому як закон, що суперечить частині п'ятій статті 83 Конституції України та нормам статей 112, 116 Регламенту Верховної Ради України, затвердженого Законом України „Про Регламент Верховної Ради України“ від 10 лютого 2010 року № 1861–IV з наступними змінами (далі – Регламент Верховної Ради України).

У конституційному поданні народні депутати України порушують також питання щодо невідповідності положень абзаців п'ятого, шостого пункту 4, пунктів 6, 10, 11, 12, пунктів 15, 17, 18, 23, 25, 26, 27, 29, 33, 34, 36 розділу I, пункту 1, підпунктів 2, 3 пункту 3, пунктів 7, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 16, 17, 18, 19, 23, 24, 25, 26, 27, 28 розділу II, розділу III, пункту 1 розділу IV „Прикінцеві положення“ Закону вимогам статті 22 Конституції України, оскільки вони допускають звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод.

Крім того, на думку авторів клопотання, положення пункту 10 розділу I Закону не відповідають статтям 3, 27, 49 Конституції України, положення підпункту 3 пункту 3, пункту 23, абзацу другого підпункту 2 пункту 24, пункту 25, підпункту 2 пункту 28 розділу II Закону – частині першій статті 24 Конституції України, положення пункту 7 розділу II Закону – статті 48 Конституції України.

2. Конституційний Суд України, вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Другою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 2 вересня 2014 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить з такого.

2.1. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційному поданні зазначається правове обґрунтування тверджень щодо неконституційності правового акта або його окремих положень (пункт 4 частини другої статті 39); викладаються аргументи і стверджується про неконституційність законів, інших правових актів Верховної Ради України (частина перша статті 71).

Аналіз конституційного подання і долучених до нього матеріалів дає підстави для висновку, що суб'єкт права на конституційне подання не навів правового обґрунтування тверджень про порушення під час розгляду та ухвалення законопроекту частини п'ятої статті 83 Конституції України. Вказане положення Основного Закону України не регламентує процедурні вимоги щодо розгляду та ухвалення законопроектів, а лише визначає, що порядок роботи Верховної Ради України встановлюється Конституцією України та Регламентом Верховної Ради України.

Народні депутати України фактично порушують питання щодо дотримання Верховною Радою України вимог статей 112, 116 Регламенту Верховної Ради України при ухваленні Закону. Конституційний Суд України

неодноразово зазначав, що відповідно до статті 150, частини першої статті 152 Конституції України неконституційним може бути визнаний лише той правовий акт Верховної Ради України, у процесі прийняття чи схвалення якого або набрання ним чинності було порушено процедурні вимоги, що встановлюються безпосередньо Конституцією України, а не іншими правовими актами, зокрема Регламентом Верховної Ради України (абзац другий пункту 2 мотивувальної частини Рішення від 12 липня 2000 року № 9-рп/2000; ухвали від 14 липня 2011 року № 35-у/2011, від 27 грудня 2011 року № 65-у/2011, від 30 січня 2013 року № 4-у/2013).

Крім того, автори клопотання стверджують, що положення розділу I Закону, якими змінено податки, збори, їх ставки, податкові пільги, а також положення пункту 1 його розділу IV „Прикінцеві положення“ не відповідають вимогам підпункту 4.1.9 пункту 4.1 статті 4 Податкового кодексу України, яким визначено принцип стабільності податкового законодавства України, тобто неконституційність вказаних положень обґрунтовується через суперечливість з іншим законом. Проте, як зазначив Конституційний Суд України в Ухвалі від 30 листопада 2006 року № 16-у/2006, розгляд питань про відповідність положень одних законів положенням інших законів не належить до повноважень Конституційного Суду України (статті 147, 150 Конституції України).

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному поданні.

2.2. Суб'єкт права на конституційне подання вважає, що зміст окремих положень Закону суперечить вимогам статті 22 Конституції України, за якою при прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод.

З аналізу конституційного подання та долучених до нього матеріалів можна дійти висновку, що автори клопотання:

– не навели правового обґрунтування тверджень щодо невідповідності статтям 3, 22, частині першій статті 24, статтям 27, 48, 49 Конституції України положень абзаців п'ятого, шостого пункту 4, пунктів 10, 11, 12, 17, 18, 25, 26, 27, 29, 34, 36 розділу I, пункту 1, підпунктів 2, 3 пункту 3, пункту 7, підпунктів 2, 3, 4 пункту 9, пунктів 10, 11, 12, 13, 15, 16, 17, 18, 19, 23, 24, 25, 26, 27, 28 розділу II, розділу III Закону, чим не додержали вимог пункту 4 частини другої статті 39, частини першої статті 71 Закону України „Про Конституційний Суд України“;

– побудували на припущеннях твердження щодо невідповідності Конституції України положень пунктів 6, 15, 23, 33 розділу I, пункту 7, підпункту 1 пункту 9 розділу II Закону, що не може вважатися правовим обґрунтуванням неконституційності правових актів чи їх окремих положень у розумінні статей 39, 71 Закону України „Про Конституційний Суд України“ (ухвали Конституційного Суду України від 13 квітня 2004 року № 32-у/2004, від 15 листопада 2007 року № 64-у/2007, від 3 березня 2009 року № 15-у/2009, від 27 січня 2010 року № 2-у/2010, від 30 червня 2011 року № 21-у/2011).

Зазначене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 150, 153 Конституції України, статтями 39, 45, 50, 71 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням 55 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України „Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні“ від 27 березня 2014 року № 1166–VII з наступними змінами на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом, та невідомість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному поданні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ